

Det Hvite Bånd

– en rusfri verden

100. årgang nr. 3 2010

Fra Verdenskongressen 12.–17. mai 2010

2010 – Jubileumsår

Det Hvite Bånds blad 100 år

Riisby 50 år

En vellykket Verdenskongress, 12.–17. mai 2010

Redaktørens spalte

Kjære lesere

Når bladet nå går i trykken er Verdenskongressen vel overstått. Noe stoff og bilder har vi fått med i dette nummeret, men fylldigere referat kommer i senere utgaver.

Det gir mot og inspirasjon til videre innsats når en møter kvinner fra hele verden som arbeider under samme motto: For Gud Heim og Alle Folk. Vi har hørt referat og rapporter fra kvinner med stort engasjement og stor oppfinnsomhet.

I Borgertoget 17. mai fikk vi markert oss med faner, banner og flagg og fikk mange positive tilrop, særlig fra de unge.

I dette nummer av bladet har vi fokusert på alkohol og tobakk, også på barnesidene. Professor Tore Sanner hadde et flott foredrag med mye informasjon under Verdenskongressen «Tobakk og helse» «Alkohol og kreft» Svært aktuelt i våre dager, særlig med ferien for døren og høysesong for utepilsen og sigaretten. Det er viktig at vi i vår organisasjon er med og gir videre viktig informasjon om rusmidlenes skadevirkninger.

Alkoholdebatten i norske medier viser at alkohol er en samfunnsfiende vel verd å ta alvorlig.

Mottoet for kongressen vår var: «Gå ut, lys opp din verden.» Rune Larsen sa noe i sitt fantastisk flotte program som traff meg: «Skal du lyse opp i verden, må du gå der det er mørkt, der avholdssaken ikke er kjent.» Innlysende, skal lyset ha effekt!»

Med søsterhilsen
Brita Nilssen

INNHold

2. Redaktørens spalte
3. Landsleder hilsen
- 4/5. Bergny beretter
6. Riisby
7. Riisby
- 8/9. Verdenskongress/Host a friend
- 10/11. Verdenskongress
- 12/13. Minneord/andakt
- 14/15. Anne Johanne Kvale
16. Hilsen fra landskontoret
17. Gaver og nye medlemmer
18. Hva er det å være en Hvite Bånd søster
19. Nyheter fra kretser og foreninger

Det Hvite Bånd

“For Gud, heim og alle folk”

UTGIVER

Det Hvite Bånd
Landskontoret: Torggt. 1, 0181 OSLO
tlf. 23 21 45 37 (telefonid 10.00–14.00)
Faks: 23 21 45 01
Giro: 7874.06.24252
Org.nr.: 971 422 025
hjemmeside: www.hviteband.no

KONTORMEDARBEIDERE

Eva U. Trobe, tlf. 23 21 45 37
Eva Djupvik (telefonid 10.00–14.00)
E-post: DHBVikar@actis.no

REGNSKAP/MEDLEMSREG.

Bjørn Bakkebråten, tlf. 23 21 45 36
E-post: landskontoret@hviteband.no

REDAKTØR

Brita Nilssen
Storasletto 46, 5411 STORD
tlf. 53 49 41 90/988 02 392
E-post: britanilssen@hotmail.com

PRODUKSJON

Layout og trykk:
Bryne Stavanger Offset AS
opplag: 2 500
Medlemskontingent kr 200,- pr. år.

LANDSLEDER

Margaret Østenstad
Rygjehaugvegen 13, 4265 HÅVIK
tlf. 52 84 29 93/473 99 402
E-post: wwctu.most@c2i.net
Leder for Internasjonalt Utvalg

NESTLEDER

Aud Bodil Brekka,
tlf. 35 98 94 50

BARN OG JUNIORLEDER

Brita Nilssen, tlf. 53 49 41 90
E-post: britanilssen@hotmail.com

LANDSSTYREMEDLEMMER

Aud Karin Førland (Kasserer)
tlf. 52 71 23 62/413 37 043

Anne Grete Olsen,
tlf. 37 08 84 63

Jenny Kristiansen,
tlf. 77 69 95 04

Turid Giskegjerde,
tlf. 70 18 09 16

Kjære alle

VERDENSKONGRESSEN er over! Gratulasjonene strømmer på med omtale at det var “ikke en ting å prikke på”!

Det var “den beste” over alt – beste program, beste mat, beste service på hotellet. Gudstjenesten i Stavanger Domkirke hvor sogneprest Georg Tumyr var rørt over de nydelige, sterke kvinne stemmer som steg opp i katedralen. Kongress bankett på Flor & Fjære i strålende sol var en drømmedag og deltagelsen i 17. mai toget var et stolt øyeblikk både for de som gikk i toget og de av medlemmer som såg på fra hotellet.

Norge's Hvite Bånd kom ut helt topp og vi kan alle være stolt! Jeg har utenlandske gjester og skal inn til Hardanger med dem. Derfor bruker jeg et av flere avisinnlegg som min hilsen til dere. Takk til hver og en av dere norske som kom og gjorde denne kongressen til et stort øyeblikk for Norge's Hvite Bånd og for gjestene fra de 39 land.

Kjærlig hilsen
Margaret Østenstad

OPPMUNTRING: – Det er en oppmuntring for våre medlemmer å avvikle en verdenskongress, sier landsleder Margaret Østenstad. Her er flaggbæreren til Zimbabwe på vei inn i hallen under åpningen. FOTO: OVE EIKJE

Avholdskvinner fra hele verden samlet

For andre gang i historien legger avholdsbevegelsen Worlds Womans Christian Temperance Union (WWCTU) sin verdenskongress til Norge med Det Hvite Bånd som arrangør.

OVE EIKJE
ove.eikje@dagenmagazinet.no

– Dette er en stor begivenhet for oss, og det er delegater fra 39 ulike land, forteller landsleder Margaret Østenstad til DagenMagazinet. Verdenskongressen i Stavanger ble åpnet onsdag kveld, og skal pågå fram til 17. mai. Det er 135 delegater fra utlandet, og 90 fra Norge.

– Det er en oppmuntring for våre medlemmer å avvikle en slik kongress, som avholdes hvert tredje år. Vi ønsker at dette arrangementet skal inspirere oss til fortsatt arbeid for avholdssaken, sier Østenstad, som også er organisasjonssekretær i WWCTU.

Unikt behandlingssenter

Hun opplyser at noe av det viktigste med verdenskongressen er det internasjonale fellesskapet, og å utveksle erfaringer når alle land får noen minutter til å presentere sin virksomhet.

– Vi i Norge vil sette søkelyset på Riisby Behandlingssenter som vi driver i Oppland. Her har vi et unikt konsept innen rusomsorg, og vi ønsker å oppmuntre andre

land til å starte noen liknende, forteller Margaret Østenstad.

Riisby består av to avdelinger med til sammen 55 behandlingsplasser.

En grønn organisasjon

WWCTU har inndelt sin virksomhet i seks satsningsfelt: utdanning, evangelisering, sosialt arbeid, vern om familien, barn og ungdom.

– En av våre viktigste oppgaver er å drive forebyggelse blant barn og ungdom, slik at de tar rette valg i livet uten alkohol. Vi vil gjerne presentere vår organisasjon som grønn på det personlige plan, for alkohol og andre rusgifter truer og ødelegger vår kropp.

Derfor oppfordrer vi sterkt til at man holder seg unna all rus, for den fører ikke lykke med seg, understreker landslederen.

Østenstad opplyser at en viktig oppgave for folk i den tredje verden, er å få tilgang på rent vann, og hun ser på dette som en menneskerett.

– Mange begynner med alkohol fordi de ikke har drikkkevann, og vi ønsker å støtte opp om alt arbeid for å skaffe folk rent vann, sier hun.

17. mai-feiring

– Vi gleder oss til å vise fram Norge på 17. mai til alle de utenlandske gjestene. De skal få se barnetoget, og selv være med å gå i borgertoget. Det å få oppleve Norge en slik dag, blir rørende for dem, sier

” Vi ønsker at dette arrangementet skal inspirere oss.

MARGARET ØSTENSTAD

NYHETER	
Verdenskongress	
► WWCTU har sin 38. verdenskongress på Atlantic Hotel i Stavanger	
► Tidspunkt: 12. – 17. mai	
► Motto: Gå! Vær et lys i din verden	
► Deltagelse: 135 delegater fra 39 land i alle verdensdeler, og 90 norske delegater.	
► Talere og foredragsholdere: Sarah F. Ward, USA, Elsa Masuku, Zimbabwe, Young You Kim, Sør-Korea, Irja Eskelinen, Finland, Tore Sanner, Svein L. Nilssen, Margaret Østenstad med flere	
► Konserter: Rune Larsen og Helge Nilsen	

Margaret Østenstad. om

Bergny beretter

– noen tilbakeblikk gjennom 100 år med Det Hvite Bånds blad

Gjennom bladets historie, ser vi at våre foregangskvinner ved flere anledninger er blitt framhevet og hedret. Bergny Birkenes ser nødvendigheten av at vi som leser bladet nå, også blir kjent med disse kvinnene som har tjent samfunnet og Det Hvite Bånd.

OLAFIA JOHANNESDOTTIR, født 22.10. 1863, død, 21.06.1924

Olafia Johannesdottir er en av de som har satt dype spor etter seg i Norge. Om henne ble det sagt: «Som Jesus Kristus vår Frelser selv, hun gikk omkring og gjorde vel. Lydhør for sin Mesters ord, hun vandret alltid i Hans spor.» (Red.)

– Ja, hvem kunne ikke ønske seg et slikt ettermæle. Det Hvite Bånd i Norge var de som fikk nytte av alt det hun gjorde, først og fremst for de elendige.

Olafia Johannsdottir er en av de mest fascinerende kvinner i byens sosialhistorie. Hun var født på Island i 1863 og den første islandske kvinne som tok examen artium.

Olafia døde her i byen i 1924. Hun var dypt religiøs og tidlig opptatt av avholdssaken. Etter noen år i USA kom hun til Christiania og begynte sitt sosiale arbeid blant de mest elendige på Grønland og i Vaterland.

På mange måter var han som en mor for alle de ulykkeligste. Hun bodde i Smalgangen, midt i elendigheten. Hennes vesle hjem sto hele tide åpnet for fordrukne og hjemløse kvinner. Smalgangen gikk opp fra Vaterlands bro mellom Lakkegaten og Akserelven, så bysten av Olafia står faktisk idag der Smalgangen en gang var.

I 1916 skrev hun en bok, «De ulykkeligste», som gir et uhyggelig bilde av nøden og fornedrelsen i datidens bysamfunn. «intetsteds har jeg set saa eiendommelig utprægede skikkelser, som nede i Vaterland». Lakkegaten vrimler av dem. Man legger merke til dem paa lang avstand, hele menneskets uttrykk er likesom fortættet, trykket sammen av usynlige sterke hender, tilspidset som en pil der peker mot et bestemt punkt. Det er elendighetens frygtelige tryk som her har præget menneskene».

Slik begynner hun sin bok. Og så tar hun leseren med blandt de ulykkeligste: Hun viser oss Ingebrigtsens hotel i Vognmandsgaten, der de prostituerte bodde, to og to i skitne senger, ott til åtte på ett rom, så sykommene spredte seg blant jentene.

Hun tar oss med til 4. avdeling på Ullevål sykehus der de syfilissyke ble lagt inn, også barn som var blitt smittet i mors liv:

«Derinde sat en kvinde med et spædbarn paa fanget, som hun holdt paa at stelle. Barnet var næsten som et eneste saar, og mens hun med skjælvende hænder la bleien omkring de smaa hudløse benene, storgraat hun, hendes ansigt var fordreiet av angst.»

Hun forteller om den stakakrs Ruth Olsen, som døde av syfilis og blodforgiftning 21 år gammel. Blant hennes fattigslige etterlatenskaper fant Olafia en lapp der det sto:

«Ah, den som kunde glemme! Aa, den som var død! Men tænk om det er sandt at man glemmer ikke da heller.»

Selv om Olafia trer i bakgrunnen i boken, gir den, sikkert mot hennes vilje, også et bilde av hennes selvforfølgende kamp for å hjelpe og lindre nød. Hun oppsøker de verste stedene for å ta med seg syke og fulle kvinner hjem til Smalgangen. Hun går i fengslene, hun sitter ved dødsleier.

Olafias dype kristentro ytret seg ikke påtrengende moralisme ekker religiøst press. «Hun talte ikke saa meget til mig om Gud, hun bare gik der med sitt gode, lyse smil og stelte godt med mig, men saa talte hun med Gud om mig», fortalte en av dem hun reddet.

Olafia Johannsdottir var ett av disse sjeldne mennesker som virkelig gjorde sin tro med sitt liv.

På bystens sokkel står det da også – på islandsk: «Drottinn blessur sinum börnum» – Herren velsigner sine barn».

Skrevet av Erik Oluf Melvold, blad nr. 1, 1990.

DET HVITE BÅND

FOR GUD, HEIM OG ALLE FOLK

NR. 2. FEBRUAR 1987
77. ÅRGANG

Av Aud Bodil Brekka

Herren har bruk for deg i dag i Det Hvite Bånd

En tynn, iskald, skitten hånd ble rakt mot oss – stemmen var svak, litt rusten: «Dere har vel ikke noen småpenger å gi meg, skulle gjerne hatt nok til å ta inn et sted i natt»... Uteligger i hovedstaden, gjennom en iskald vinter – snille, pene øyne tigget om litt hjelp. Han fikk noen kroner, takket høflig og pent før han hutret videre, tynnkledt og frossen, ut til ensomheten med håp om ei seng i natt.

Bussen sneglet seg ut av byen, stoppet ved en liten holdeplass. Da fikk jeg øye på ei ung, pen jente – hun hadde en liten baby i en bag og masse bagasje. Øyene hennes som møtte mine var litt triste, usikre. Jeg fikk en følelse av at hun ville vekk fra noe, det lå noe trist over hele situasjonen.

Skulle gjerne fått en prat med henne! Stor var min overraskelse da hun skulle av på samme sted som meg. Klokken var 23.30, det var surt og kaldt ute. Hun ville ha tak i en taxi, men jeg tilbød å kjøre henne dit hun skulle, kunne ikke la hennes stå ute med en 3 måneder baby en sen kveldstid.

Vi fikk en god samtale i bilen, om en pappa til den lille som ikke taklet livet sitt, men slet i rusens fryktelige lenker.

Hun virket som en klok og god mamma som hadde forelsket seg i en gutt som ikke maktet å være tilsted for den lille familien sin. Bekymring for den lille og fremtiden hans var tydelig. Med gråtkvalt stemme sa hun: «Jeg ber hver dag om at ingen må ta han fram meg!» – Hun fikk mitt løfte om at jeg ville være med henne i den bønne.

Da jeg hadde fått henne og babyen i trygghet i et godt varmt hus var jeg på hjemvei. Tårene rant, jeg var trist til sinns, redd for hva som skulle skje med disse to. Samtidig en stille glede, klemmen hun gav meg sa mer enn flotte ord. Takknemligheten jeg følte fra henne var sterk og ekte.

Da Jesus skulle ri inn i Jerusalem trengte Han et esel. I dag trenger han arbeidere i vingården sin; mennesker som ser nøden i vårt folk og som tar ansvar.

Det er ikke alltid vi lykkes, men med Guds hjelp, får vi drive vårt arbeid i vingården som heter Det Hvite Bånd. Uteliggeren i Oslo og jenta med babyen ble for meg et fornyet kall: «Jesus, la meg se på mine medmennesker med dine øyne! Herre, gjør med til et redskap i din hånd!»

Nybygget står snart ferdig

I skrivende stund (15.4.) er bygningsarbeiderne i streik. De er heldigvis omtrent ferdige innvendig. Rørleggere, malere og elektrikere er ikke i streik, så de driver med de siste arbeidene slik at bygget skal bli godkjent til inntaket av nye pasienter den 27. april. Da vil hele bygget stå ferdig med ventilasjon og brannsikring. I uke 16 vil pasientrommene bli innredet, noe som blir gjort av våre egne folk.

Kontorene vil bli innredet og tatt i bruk litt senere. Snekkerne har begynt å kle bygget utvendig. Det ble noe forsinkelser i høst på grunn av uforutsette rivingsarbeider og mye regn, sludd og ising. Så snart de fikk på taket og tettet bygget, prioriterte de det innvendige arbeidet for å bli ferdige med det til avtalt tid. Ellers har arbeidene gått greit. Arbeidsfolkene er meget dyktige og det har vært en glede å samarbeide med dem.

Kåre P. Gravem

Takk for gavene

Riisby Behandlingssenter vil med dette få takke for julegavene vi mottok til jul fra Bryne Hvite Bånd. Vi beklager at de ikke var med på listen som stod i Det Hvite Bånd blad nr. 2. 2010.

Vi har også mottatt pengegaver i forbindelse med Riisbys 50 års jubileum fra:
Tørvikbygd Kvite Band kr 2000,00
Ingrid Furuseth kr 1000,00
En gave til minne om hennes mor Anna Eklund.
Pengegavene vil bli benyttet i jubileumsåret.

Med hilsen

Stiftelsen
RIISBY BEHANDLINGSENTER

Tove Kristin Jevne
Institusjonsleder.

Ruth Sørseth
Økonomikonsulent.

Nytt frå Riisby

Åslaug Mjøs
styreleiar

Det er fint å reisa til Riisby denne tid på året. Eg skulle dit for å vera med på «Open dag» 6. mai. Også dette året var DHB godt representert, og vi møtte vener og vart godt mottekne. Auditoriet i Dokka Kino var nokså fullsett då Audun Solum opna dagen med nydelege tonar frå saxofonen. Anne Marit Stubseid var dagens konferansier, og Tove Kristin Jevne ønska oss velkommen. Det er 8. gong at Riisby arrangerer «Open dag», slik at folk frå bygda og frå nabokommunane kan koma og vera med. Nesten alle på Riisby stiller opp. Pasientar og personale hadde laga eit flott program, og utstillinga i foajeen viste fram kvalitetsarbeid som er laga på arbeidstove og elles. Vi kosa oss!

Tove Kristin Jevne minna om at det er 6 år sidan ei rusreform gav rusbehandlinga ny status, og Riisby vart definert som spesialist-helseteneste. Det er stor vilje til detaljstyring i det offentlege. Men den nye leiaren på Riisby uttrykte håp om at det også i framtida vil vera rom for det individuelle i behandlinga, at det vil vera plass for ei brei tilnærming ut frå kvar enkelt sine behov.

Dagens tema var: *Frå alkoholistsorg til dagen rusbehandling*. Psykolog Halvor Kjølstad gav oss mange muntre episodar frå ulike kurheimar, han omtalte seg sjølv som "oppvokst på Bjørnebekk", og kunne visa fram både sterke husordensreglar og originale fagfolk på 1900-talet. Eit historisk oversyn var fint å få på skjermen, og ein oversikt over dagens situasjon på rusfeltet. Kjølstad utfordra dei som klagar over dei kroniske, dei som ligg nede. Han siterte ein italiensk kollega: «Kronisitet sitter i hodene våre, ikke hos pasienten». Kjølstad nekta å gje plass for håpløse. Det er alltid eit håp om at folk kan forandra seg, sa han.

Vi fekk oppleve mykje lokalt program denne dagen. Gruppa «Riisby movement» dansa til fengande rytmer, ikkje minst magedansen utløyste applaus! Jamen får pasientane på Riisby trim, ja personalet og! Det nye Riisby-koret imponerte med klåre røyster og stor innleving: «Du skal høste det du sår», song dei, og «Det handler om å leve». Og så den vakre draumen

om ingen krig, ingen våpen, ingen soldatar ---. Pasientar stod fram med dikt og sjølv laga tekster, og til slutt danna dei panel saman med Ragnar prest. Den programposten var kanskje det som vekte mest interesse hos dei fleste. Dei i panelet seier det som det er. Eg sat og gledde meg over at slike flotte menneske brukar Riisby til det det er tenkt å vera: Ein stad der du kan starta på nytt.

6. mai vart det også tid til omvisning på det nye bygget på Nordre. Det er nesten ferdig, den første pasienten flytte inn 27. april. No er det 5 personar som bur der, og snart fylles alle 10 romma opp. Seinare blir kontora tekne i bruk, grupperomma, legekantor, ny resepsjon og alt det andre. Det blir fint! Og så fekk vi vita at Riisby har fått ny heimeside, det er Terje som steller med den. Gå inn på www.riisby.org og sjå kva som skjer!

Jubileumsfeiringa skaper nye møteplasser. 18. april var det jubileumsgudsteneste i Nordsinni kyrkje. Ragnar prest talte, og mange frå Riisby tok del. Heile kyrkjelyden vart invitert til kaffi på Nordre etterpå, og meir enn 100 menneske fann plass i stovene! Merkeleg nok var det kaffi og kaker til alle. Det hadde seg slik at ein av dei ansvarlege på Riisby fann på at ho skulle stå opp kl. 06.30 den søndagsmorgonen og baka. Det var nok veldig lurt!

Jubileumskomiteen har laga ein fin informasjonsfolder som dei deler ut. Eg plukka med meg 3 eksemplar før eg drog heim til Bergen, det var alt som var igjen i Dokka Kino den dagen. Så får vi håpa at jubileumsboka kjem til hausten, og at den blir minst like fin!

Åslaug Mjøs.

APPELL “Host a Friend” – “Vennskapelig vertskap”

Takk til de Hvite Bånd medlemmer i Norge som sendt inn penger til å sponse de utenlandske gjestene for besøket til Flor & Fjære på 17. mai, 2010! De fikk et minne for livet – takket være dere! Alle givere vil snart motta et takkekort fra gjestene som de sponset.

Varme hilsen
Aud Karin Førland
Landsstyremedlem/Kasserer

HOST A FRIEND

Totalt per 15. januar 2010 kr 77,610,-

Elisabeth Tjeransen	790,-
Kleppe Hvite Bånd	2 000,-
Gudveig Marie Balchen	300,-
Stavanger Hvite Bånd	5 000,-
Sonja Monstad	350,-
Aud H.M. Bratteli	750,-
Kari Marie Viste	800,-
Inger K. Kløve	250,-
Marit Våle	300,-
Lillian Sandring	800,-
Inndra Arna Hvite Bånd	1 000,-
Svanhild Bringsvor	300,-
Laila Laugstøl	500,-
Anne-Marie Bergan	790,-
Finnsnes Hvite Bånd	790,-
Jenny Kristiansen	500,-
	15 220,-

Totalt per 7 mai. 2010 92 830,-

Kvinner fra 39 land samlet til seminar, festlige samvær og gode samtaler under Verdenskongressen i Stavanger mai 2010

Su Yun Kwarc.

Glimt fra Verdenskongresen

Glimt fra Verdenskongresen

Flotte stand med gode ideer.

Populært verdensmarked.

Tasta barnegospel.

Jenny Arnesen

En trofast Hvite Bånd søster er gått bort. Jenny Arnesen, Harstad var født 18.mai 1911 og døde 12 mars 2010 etter et kort opphold på Harstad Sykehjem.

Det er ikke lett å forme i få setninger hva Jenny har betydd for mange og spesielt for oss i Det Hvite Bånd. Hun var et trofast medlem gjennom mange år og gjorde en stor og uvurderlig innsats både praktisk og åndelig. Hadde ofte foreninger i hjemmet og var sjelden borte når Det Hvite bånd hadde møter andre steder. Hun gledet oss ofte med å lese selvskrevne dikt. Disse hadde alltid et rikt innhold. Siste gangen hun var med oss var på adventsforening før jul.

Å besøke Jenny hjemme var alltid en berikelse.

Hver dag hadde hun sin faste bønn og forbønns stund etter frokost, hvor hun bad for slekt og venner, byen vår, de forskjellige menigheter, og Det Hvite Bånd som lå hennes hjerte særlig nær.

Ord blir fattige, men Jenny sitt liv var preget av gjestfrihet, trofasthet og omsorg.

I den siste tiden gav hun uttrykk for at hun lengtet etter at Jesus skulle hente henne. Vår alles kjære Jenny har fått hjemlov. Fred over hennes gode minne.

For Det Hvite Bånd Harstad

Hulda Kollbotn Olsen.

Hilsen fra Riisby-presten

Riisby – et «Nådens hus»

En pasient som takket for seg etter avsluttet behandling på Riisby, brukte uttrykket «nådens hus» for å beskrive den viktigste kvaliteten ved institusjonen. Pasienten verdsatte høyt den faglige kompetansen hos behandlere, men det viktigste for vedkommende pasient var likevel holdningene hun var blitt møtt med, – i alle ledd. Holdningene hos kjøkken- og renholdspersonalet, hos vaktmestere så vel hos behandlere og ledelse hadde gitt henne erfaring i hva det betyr å bli tatt i mot med respekt og tillit, og det å få utvikle ansvarsfølelsen, ikke minst for eget liv. Jeg syntes det gir mening å trekke fram dette aspektet i år når vi feirer at Riisby er 50 år.

En institusjon som oppleves som et «nådens hus» står i sterk kontrast til verdiene som omgir rus og rusmiljøer. Når rusen tar overhånd, og en mister styringen på livet, er en lukket inne i sin egen verden. I ruset tilstand er enhver "seg selv nok" slik som Dovregubben i Peer Gynt. Å være seg selv nok ytrer seg i selvsentring, selvbedrag, manglende omsorg for andre, bristende sje-nerøsitet, likegyldighet, lav frustrasjonsterskel, osv.

I Ibsens drama beskrives et galehus med navnet «Dårekisten». Der er Peer Gynt keiser. I Dårekisten er det ingen som bryr seg om hverandre. Dette blir resultatet når den ytterliggående egoismen styrer slik det skjer når rusmisbruket utarter. Et rusmiljø har de samme trekk som tilværelsen i «Dårekisten». Der er det ikke bare egoisme, men også skam. Dermed får nåden og frihe-

ten trange kår, både i eget liv og ovenfor andre.

Ibsens dårekiste blir i det tilfellet med å ligne med et kjellerhull som i Dostojevskij's bok om kjellermennesket. «Kjellermennesket» er en person som forsvarer seg mot skammen ved å forakte andre mennesker. Han spinner seg også inn i selvforak- tens garn. Han er ikke i stand til å ta imot kjærlighet fra andre. Boka er en smertefull lesning om hva selvforakt og et selvbilde preget av skam kan forårsake i et men- neskeliv. Når skammen blir intens, er en ikke i stand til å bry seg om andre eller være opptatt av andres verdier. En blir opptatt av seg selv og makter ikke noe annet enn å være "seg selv nok".

Sjelesørgeren og presten er satt til å gjøre sin del av arbeidet i et «nådens hus». Han har gode redskaper til å gi mennesker verdighet og selvaktelse. Bak alt dette som fortelles fra pasienters side, er sjelesørgerens kall å lytte seg inn til menneskenes grunnleggende lengsel, – lengselen etter den grenseløse og betingelsesløse kjær- ligheten, etter nåden. Med andre ord lengselen etter Gud og Jesus. Ingen ting hos et menneske kan hindre Gud i å elske og fullstendig akseptere han eller henne. Gud elsker fordi vi mennesker er til. En enda dypere sannhet er det at vi er til fordi han elsker oss.

Hilsen Ragnar, Riisby-prest.

Makt i de foldede hender

Asaf skriver i **Salme 50:15** "kall på meg på nødens dag, så vil jeg utfri deg og du skal prise meg." Jeg takker Gud for at dette verset ble en sannhet i mitt liv for cirka 14 år siden. Nå er jeg en mann på 67 år som har levd i over 30 år i rusens forbannelse. Etter flere opphold i forskjellige institusjoner, hvor leger, psykologer og terapeuter hadde forsøkt å hjelpe meg, gikk det allikevel galt for meg, gang på gang. Etter hvert mistet jeg helt troen på at jeg noen gang skulle få oppleve et liv uten rus. Alt virket så håpløst; rusen hadde fått mer og mer plass i mitt liv, og jeg følte at ingen kunne hjelpe meg.

Så kom dagen som skulle forvandle mitt liv. 21. november 1996 var jeg blitt invitert på et møte, og der kjente jeg Guds kall. Gråten tok overhand, og på kne innfor Gud, ba jeg om frelse, utfrielse og syn- denes forlatelse over mitt liv. Siden den dagen har jeg vært rusfri, og har fått oppleve at det er sant som det står i **Lukas 18:27** "Det som er umulig for mennesker, er mulig for Gud."

Det er herlig å være rusfri, men det største av alt er at jeg er frelst, og kommet inn på veien som leder oss hjem til Gud. Det er den eneste veien som fører oss hjem til himmelen **Johannes. 14:6** "Jeg er veien og sannheten og livet. Ingen kommer til Faderen uten ved meg."

Vi skal alle forlate denne jord som vi lever og bor på, og der er to utganger; enten et evig liv i Himmelen, eller evig fortapelse. Et frelst menneske har virkelig noe stort i vente (**Filip. 3:20** "For vårt rike er i himlene, og derfor venter vi og den Herre Jesus Kristus som frelser.")

For at vi skulle ha en mulighet til å nå dette riket, måtte synden som stengte mellom oss og Gud

sones. Gud viste oss sin kjærlighet, da han sendte sin egen sønn, Jesus Kristus som vårt offerlam. **1. Joh. 4:10** "I dette er kjærligheten ikke at vi har elsket Gud, men at Han har elsket oss og sendt sin sønn til soning for våre synder."

Dette skulle jo ha vært en andakt, men er mer som et vitnesbyrd. Jeg tror at de fleste som leser dette har en eller annen som de ber for. Kanskje ber du for en som har de samme problemer som jeg hadde. Du synes kanskje det ser umulig ut, de drøyer med bønnesvar. Min mor ba for meg år etter år, kona mi ba for meg i cirka 20 år før Gud svarte. Så jeg ønsker å oppmuntre deg, gi ikke opp. (**Luk. 1:37** "For ingen ting er umulig for Gud.")

I **1. Tim. 2:4** står det om Guds vilje for alle men- nesker "Han som vil at alle mennesker skal bli frelst og komme til sannhets erkjennelse."

Så når vi legger et menneske frem for Gud, or ber om frelse og utfrielse for dette mennesket, så ber vi etter Guds ønske og vilje. Da skal vi også erfare som det står i sangen:

"Det er makt i de foldede hender, I seg selv er de svake og små. Men mot allmaktens Gud du dem vender, Har har lovet at svar skal du få."

Til slutt ønsker jeg dere Hvite Bånd medlemmer Guds rike velsignelse over det viktige arbeidet dere driver. Jeg vil også takke Landsleder, Margaret Øst- enstad, for den tillit hun viste meg, da jeg ble spurt om å skrive denne andakt.

Hilsen
Ole Åsmundsen

Husk 12 bønner!

Det er alltid noen som ber rundt hele verden

Fra Anne Johanne Kvale

Nordmenn kjøpte mest 26 millionar rein alkohol i fjor. Øl vert mindre populært, medan fleire vel vin eller brennevin. Vi drikk om lag like mykje som før viser tal frå Statistisk Sentralbyrå.

- Kvar person drakk i gjennomsnitt 6,68 liter rein alkohol ifylgje den registrerte omsetnaden i Noreg. Det er ein nedgang på 1 prosent, eller 0,7 liter frå året før.
 - Ungdomsorganisasjonen Juvente har undersøkt om daglegvarebutikkane sel alkohol til ungdom. Resultatet var skræmmande. Halvparten selde øl til ungdomar, heilt ned til 11 års alderen. Vinmonopolet sviktar også. Stikkprøver viste at fleire Vinmonopol selde alkohol til mindreårige.
 - Vi nærmar oss sumaren med mange arrangement av ymse slag. Fyl ein med i avisene ser ein at det ofte vert søkt om løyve til å selja alkohol i denne samanheng. Inntrykket er at mange kommunar er slepphendte i så måte. Fyl med i din heimekommune både når det gjeld slike løyve og sal av alkoholvarer til mindreårige.
 - Kvar måndag når ein les avisene kan dei fortelja om mykje bråk og mykje fyllekjøring i helga. Ungdommar må køyrast heim av politiet og mange må overnatte i fyllearesten.
 - Som mange nok har registrert er det no forbode å ha tobakkssvarer synlege i butikkane her i landet. Nå har eit av dei største produsentane av tobakkssvarer meldt Noreg for dette vedtaket. Truleg når dei ikkje fram med dette trugsmålet.
 - Den britiske legeforeningen vil forby røyking i bil. Foreininga vil ha eit slikt forbod for at barn ikkje skal bli utsett for passiv røyking.
 - Dei britiske røykjarane sin interesseorganisasjon er imot eit slikt forbod. Dersom ein skal forby røyking i bilen, som er privat område, er det berre eit lite skritt til å forby røyking også i private heimar. Både tiltaka er uakseptable og umogelege å handheva seier leiaren av antirøykeforeininga.
- Alle veit kor viktig det er med ettervern i alkolistomsorga. Kristne organisasjonar og menigheiter har gjort ein god innsats såleis. Nyleg var det ein leiar av ein avrusingsstad som skreiv i avisene at dette var blitt vanskeleg fordi fleire og fleire kristne i dag brukar alkohol.

Alkoholforbruk og sykefravær henger ofte sammen, men det er ennå tabubelagt å debattere dette, mener rusforsker.

og fyll i debatten om sykefravær.

– Det er åpenbart. Særlig når vi vet at lettere psykiske lidelser står for den absolutt største økningen i sykefraværet, er det forunderlig at vi ikke spør oss om sammenhengen med alkoholproblemer. Forskningen viser at sammenhengen mellom psykiske lidelser og alkoholproblemer er stor, påpeker han.

Glede og sorg. Vi tør ikke utfordre en drikk som gir oss mye kos, tror rusforskeren.

– Vi har såpass mye glede av alkohol, og vet ikke hvordan vi skal diskutere glede og risiko samtidig. Vi bør sammenligne det med bilkjøring. Risikoen for at noe skal skje øker jo lenger du sitter bak rattet, sammenligner Nesvåg.

– Arbeidsgiver må være årvåken og bevisst på de ansattes holdninger og verdier knyttet til alkoholforbruk. De har et særlig ansvar for å være til stede for folk som har utviklet et alkoholproblem, slik at de kan stå i jobben, mener Ingebrigtsen.

Vårt Land

‘Alkohol er tabu i sykelønnsdebatten’

Rusforsker Sverre Nesvåg anslår at alkohol står for en tredjedel av korttidssykefraværet i Norge.

– Alkoholforbruk bør helt klart trekkes sterkere inn i debatten, sier Kjetil Frøyland i Akan.

‘Glemmer alkohol i syke- debatten’

Astrid Døstøl
astridda@vl.no

22.11.2011

Alkohol forårsaker en tredjedel av korttidsfraværet, anslår forsker.

Mange har ment noe om de som ligger en ekstra dag under dyna og snyter staten for sykelønn. Men politikerne sier lite om at mange av dem kan ha drukket et glass for mye dagen i forveien.

Tabubelagt. Direktør Kjetil Frøyland i Arbeidslivets kompetansesenter for rus- og avhengighetsproblematikk (Akan) mener alkoholproblemer er for lite framme i sykelønnsdebatten.

– Vi har gode grunner for å tro at en høy andel av sykefraværet er relatert til alkohol, sier Kjetil Frøyland.

DAGEN DERPÅ

En økning i alkoholkonsumet på en liter alkohol per innbygger fører til 13 prosent økning i sykefraværet blant menn, viser en undersøkelse Sirius publiserte i fjor.

En amerikansk undersøkelse konkluderte med at deltakerne doblet risikoen for å bli hjemme dagen etter om de hadde drukket dagen før.

Kilder: Sverre Nesvåg og Sirius

Regjeringens Opptrappingsplan for rusfeltet fra 2007 slår fast at alkohol utgjør et bety-

været er relatert til alkohol, sier Kjetil Frøyland.

Regjeringens Opptrappingsplan for rusfeltet fra 2007 slår fast at alkohol utgjør et bety-

Direktør Kjetil Frøyland mener alkoholproblemer er for lite framme i sykelønnsdebatten.

Rusforsker Sverre Nesvåg anslår at en tredjedel av korttidsfraværet skyldes alkohol.

et, minner Frøyland om. Mesteparten av forskningen påviser en bunnsolid sammenheng mellom alkoholforbruk og sykefravær, understreker rusforsker Sverre Nesvåg.

– Basert på norsk og utenlandsk litteratur anslår jeg at en tredjedel av korttidsfraværet skyldes alkoholforbruk, sier han.

Helserisiko. Han viser til sven-skenes vedtak om at ni alkoholenheter for kvinner og 13 alkoholenheter for menn øker risikoen for alkoholproblemer. I 1995 drakk tolv prosent så mye.

– Det er grunn til å tro at andelen har økt til 15–20 prosent nå. En stor andel av befolkningen drikker altså i mengder som utgjør en stor helseisiko og gir økning i sykefraværet, konkluderer han.

Nesvåg er enig i at det snakkes for lite om alkoholforbruk

delig problem i arbeidslivet og koster samfunnet dyrt. «Det er grunn til å tro at en betydelig del av korttidsfraværet skyldes alkohol og belastninger knyttet til å være pårørende», heter det i opptrappingsplanen.

– Alkoholforbruket har ikke vært særlig omtalt i sykefraværdebatten, og burde vært trukket mer inn. Det er ennå tabubelagt, men samtidig en viktig del av det norske arbeidsmiljø-

Statssekretær: – Vi frykter debatten

– Alkoholforbruk er en vesentlig grunn til sykefravær, sier statssekretær Roger Ingebrigtsen i Helse- og omsorgsdepartementet.

Frykter debatten. – Snakker politikere for lite om alkohol i debatten om sykefravær?

– Vi er alle redde for å diskutere alkohol og fyll. Det gjelder på tvers av partifarge og bosted. Det er veldig viktig at vi snakker mer om alkoholkonsumet, for å skape gode verdier og sunne holdninger. La oss snakke mer om alkohol både i debatten om sykefravær og andre debat-

ter. Da må vi ikke gi folk skyldfølelse for at de nyter alkohol, som jo er helt lovlig i Norge. Vi må snakke om måten vi nyter dette på, og hvilken kultur som skapes på arbeidsplassen.

Åpningstider. Han mener regulering av åpningstider er det vik-

tigste myndighetene kan gjøre for at folk ikke ligger fyllesyke midt i uka.

– Er du på byen til klokka fire, sliter du med å komme på jobb neste morgen. Vi må drikke mindre generelt, særlig midt i arbeidsuka, utdyper han.

– Hva er arbeidsgivers ansvar?

Hilsen fra Landskontoret

Det går mot vår i hovedstaden, og på kontoret har vi hatt det travelt med telefoner og forberedelser til Verdenskongressen. Mange ønsker informasjon om kongressen, og vi prøver å hjelpe best vi kan. Vi får også mye oppmunt- ring og positive tilbakemeldinger fra nord og sør, ikke minst glede over det flotte bladet vårt! En del nye innmel- dinger gler vi oss over.

Bjørn Bakkebråten takker for kontingenten som er kom- met inn, og sender en påminnelse til dere som enda ikke har betalt.

Verdenskongressen blir en stor opplevelse for Det Hvite Bånd. La oss be om en flott samling i Stavanger i mai 2010.

FOR GUD HEIM OG ALLE FOLK

Eva Unsgaard Trobe
Fung. Org. sekr.

Signe blir 90

Dagen er 14. juni, «åpent telt» i hagen i Sandefjordsveien.

Signe Kristoffersen feirer sin 90 årsdag.

Alle kjenner Signe. Det er vel ikke mange kroer i DHB- landet vårt som Signe ikke har besøkt. Hun kom tidlig med i Det Hvite Bånd i hjembyen, har hatt mange verv, derav leder av foreningen i 3–4 tiår. Mange er de ung- dommene som har drukket kakao i stuene til «tante Signe» da hun sto ansvarlig for barneforeningen.

På landsplan har hun vert leder for barn og unge, og i den tiden var det barneforeninger, ungdomsgrupper og kontakter i mange kretser. Hun har hatt redaktøransvar for DHB-bladet. Signe har mange år bak seg i landssty- ret. Hun ble valgt til landsleder, var så ute noen år grun- net sykdom hjemme. Så kom hun inn igjen, da satt hun som nestleder i Riisby-styret. Hun har også hatt leder- ansvaret i Riisby-styret.

Men Signe har rukket så mye mer enn organisasjonsar- beid. Hun har alltid hatt et stort hjerte for de som sliter med rus. Hun har sett dem, hatt god kontakt og vert en stor hjelper for mange av dem. Om Signe er det også sagt – hun er som det sorte skjørtet, brukendes til alt.

Om hun har vert mye engasjert på landsplan og på reise, har hun alltid husket sin egen forening og krets. Det er beundringsverdig å få lagt programmet slik at hun alltid har stilt opp på lokalt plan. Det er ikke mange kretsmøter i Vestfold og Telemark den dama har skulka. For en del år siden ble Signe innbudt til Slottet, da skulle hun inn og hilse på H.M. Kongen og takke for for- tjenestemedaljen hun hadde mottatt.

Nå er Signe 90, hvem skulle tro det? Etter sykdom og litt ulykker burde hun kanskje bære preg av sine mange år, men nei, sprek er hun – fra topp til tå.

Det er Det Hvite Bånd som har vært det største hjerte- barnet hennes, men både Kristne Kamerater og Frelses- armeen har nytt godt av hennes engasjement. Det er mange rundt i det ganske land som vil hylle henne på dagen, og vi hennes venner i kretsen sender våre beste gratulasjoner og et stort ønske om fortsatt Guds rike velsignelse.

Hurra for Signe!

Hilsen medarbeidere i Vestfold og Telemark krets
Bjørn Styrmø.

Minnegave

Minnegave på kr 1500,- fra Stavanger krets i anledning Tora Våge, Inger M Ørpe, Ester Røyland og Katy Løvland's bortgang.

kr 20.000,-

Innkomne gaver 2010

Til Verdenskongressen 30.03.10 Haugesund Hvite Bånd kr 30.000,-

Nye medlemmer

Medlemsnavn	Gruppe/krets	Vervet av	Innmeldt
Solveig Helland	Fitjar	Bergny Birkenes	09.09.2008.
Inger Steinkopf	Bergen	Margaret Østenstad	17.03.10
Ingeborg Seim	Indre Arna	Asbjørg Bildøy	23.03.10
Liv Thodal	Egersund	Britt Vetteland	13.04.10
Marie Pedersen	Haugesund	Margaret Østenstad	20.03.10
Anne Beth Nilsen	Egersund	Britt Vetteland	23.04.10
Mira Hay	Harstad	May K. Angelsen	29.04.10

Viktig

Til orientering om bemanningen på kontoret i sommer:
Kontoret blir stengt i sommer-måneden juli.

**Neste Verdenskongress
blir i Australia i 2013.**

Hva Det Hvite Bånd er:

Det Hvite Bånd er en kristen avholdsorganisasjon for kvinner, med menn som støtte-medlemmer, tilsluttet WWCTU, World Womans Christian Temperance Union.

Den ble starta i USA i 1874 av Frances E. Willard, og er den eldste frivillige kvinneorganisasjonen i verden, som har eksistert uten opphold siden starten.

Den har foreninger og lag i over 46 land i Nord Amerika, Central og Sør America, Asia, Oceania, Afrika og Europa.

Her i Norge er det små og store foreninger og lag, spredt over heile landet. Vi samlest alle under mottoet "FOR GUD, HEIM OG ALLE FOLK."

Det er 3 ting som alltid har kjennetegnet organisasjonen: vi er kristne, vi praktiserer totalavhold og det er kvinner som styrer. Fra starten av har det vert kampen mot alkohol og rusmisbruk som har vert hovedmålet, men også kvinners rettigheter ble kjempet for fra starten av, som stemmerett for kvinner og minoriteter, vern av kvinner og barn som har blitt misbrukt,

- 8 timers dag,
- lik lønn for likt arbeid,
- mot barnarbeid,
- statlig hjelp til utdanning og barnehager,
- fengselsreformer og
- fredelige demonstrasjoner for fred i verden.

I 2007 og for årene fremover har Det Hvite Bånd på agendaen skadevirkning av tobakk, fosterskade pga. alkohol, unges drikkekultur og spilleavhengighet. Vi har gitt økonomisk støtte til ungdomsarbeidet. Derfor vil vi oppfordre alle kristne om å støtte opp om Det Hvite Bånd. Vi trenger dere, og dere trenger oss, for å stå sammen i kampen mot rusmisbruk.

Til ungdom – en har sagt: "Det gjelder å være tilstede i sitt eget liv!" Et liv i rus fratar deg den muligheten. Så vær tøff du som er ung, si nei til rus! Vær hjertelig velkommen i Det Hvite Bånd.

Red.

Vær med i dette viktige arbeid!

Fyll ut og send til landskontoret: Det Hvite Bånd, Torggt.1, 0181 Oslo

Det Hvite Bånd

"for Gud, heim og alle folk"

– en rusfri verden

Avholdsløftet:

Med Guds hjelp lover jeg: Ikke selv å bruke, gi, kjøpe eller selge til andre alkohol eller annen slag rusgift, bære Det Hvite Bånd's merke, prøve å få andre med i avholdsarbeidet.

Medlemskapet

Navn:

Adresse:

Fødselsdato:

Medlemsverver

Navn:

Adresse:

Det Hvite Bånd Vestfold og Telemark krets

Referat fra Årsmøte til Det Hvite Bånd, Vestfold og Telemark krets.

Det Hvite Bånd Vestfold og Telemark krets avholdt sitt årsmøte i Kragerø lørdag den 20. mars.

Det var godt frammøte, vi hadde forhandlings møte hvor årsberetningen og regnskapet ble lest opp og godkjent. Kretsleder kom med rapport fra konfirmantseminarene som vi har hatt i kretsens regi. Til sammen 6 seminarer og en konsert for ungdomsskoleelever i Lunde i Telemark som vi arrangerte sammen med Lunde menighet, .

Konfirmanter fra 13 menigheter i Den norske kirke og 11 menigheter i Pinsebevegelsen har fått være med på seminaret Rock mot Rus. Hans Inge Fagervik fra Maritastiftelsen har hatt disse seminarene, og han har tatt ungdommene med storm. Vi fikk en liten orientering fra landsstyrets utsendinger om Verdenskongressen 2010 som Det Hvite Bånd i Norge står som vertskap for. Kongressen blir i Stavanger fra 12-17 mai. Det er 2.gang vi arrangerer verdenskongressen her i Norge. Det kommer ca.120 delegater fra over 50 land.

Vi hadde også valg og styrets sammensetning etter årsmøte er:

Leder – Anne Marie Myhra, Kragerø,
Nestleder – Bjørg Styrmo, Sandefjord
Sekretær – Anne Marie Rønningen, Sandefjord
Kasserer – Anne Grethe Elvestrand
Styremedlem – Inger Karlsen
Varamedlem – Iris Aatangen og Hildur Einarson

Anne Grete Olsen fra landsstyret talte, Hun hentet teksten fra salme 91 og dvelte ved tryggheten i Guds nærvær. Vi hadde utlodning og Anne Marie Rønningen sang flere sanger. Vi hadde en fin dag sammen. Vennene i Kragerø hadde ordnet med mat når vi kom på formiddagen. Middag og kaffe og kaker før ettermiddagsmøtet. En spesiell takk til foreningen i Kragerø som gjorde det så fint for oss. Gud velsigne dere. Vi reiste hjem med ønske om det beste for Det Hvite Bånd sentralt og for kretsen vår.

Sandefjord 22. mars 2010
Anne Marie Rønningen
sekretær

En rose til deg – Margaret Østenstad

For din fantastiske innsats med å arrangere en vellykket Verdenskongress i Stavanger.

Se: www.drug-freekids.com

Barn er vår største ressurs.
La høytidsdager være rusfri!

Det Hvite Bånd

B - Blad

Returadresse: Det Hvite Bånd, Torggata 1, 0181 Oslo

*Verdenskongressen
i 17. mai toget, Stavanger*

For Gud, heim og alle folk

